

OP IT MÊD

[1636]

Alexander Dröge, Elisabeth Rabs, Jürg Fleischer, Sara K.H. Billion, Martin Meyer, Stephan Schmid, Matthias Schlesewsky, Ina Bornkessel-Schlesewsky, 'Case Syncretism, Animacy, and Word Order in Continental West Germanic. Neurolinguistic Evidence from a Comparative Study on Standard German, Zurich German, and Fering (North Frisian)', *Journal of Germanic Linguistics* 32, 3 (2020), 217-310.

Dizze stúdzje ferbynt in komparative taalkundige analyse mei neurolingwistyske metoaden. De fraach dy't de skriuwers stelle, is: Brûke sprekkers fan nei besibbe kontinintaalgermaanske talen deselde ferarbeidingsstrategyen by it begripen fan taal of wike sprekkers fan talen mei in redusearre kasussysteem út nei semantyske ynformaasje? Dêrta besjogge se mei in ûndersyk nei it saneamde event-related brain potential (ERP) de breinrespons by it identifisearjen fan argumenten yn sinnen yn trije talen: Standertdútsk, it Switserdútske dialekt fan Zürich en Fering, it Noardfryske dialekt fan it eilân Feer/Föhr. De lêste twa hawwe in redusearre kasussysteem, at men dat ferliket mei it Standertdútsk. It docht bliken dat sinnen mei in markearre folchoarder objekt-foar-subjekt yn al-Us Wurk 72 (2023), s. 197-204; <https://doi.org/10.21827/uw.72.197-204>

le trije talen in ferlykber ERP-patroan opsmite mei in negatyf effekt fanwegen de omkearde wurdkloften en in dêroanfolgjende P600-amplitude, d.w.s. in lette positive respons, dy't yn ferbân brocht wurdt mei it teplakbringen fan 'e stimuly dy't foar de oanbelangjende taak rillevant binne. Dy P600 wurdt lykwols beynfloede fan 'e wichtichste oanwizing by it identifisearjen fan argumenten yn 'e ûnderskate talen, d.w.s. troch kasus yn it Standertdútsk en troch animasiteit yn it dialekt fan Zürich en yn it Fering. Soks wiist derop dat nei besibbe talen ûngelikense ferarbeidingsstrategyen brûke kinne by it identifisearjen fan argumenten.

(jarich hoekstra)

Rosemarie Lühr, 'On the Middle Field in Old Frisian'. Yn: Anna Jou-ravel & Audrey Mathys (útjs.), *Wort-und Formenvielfalt. Festschrift für Christoph Koch zum 80. Geburtstag. Berlin (2021), Peter Lang, 219-249.*

Syntaktyske artikels oer it Aldfrysk komme jo net alle dagen tsjin. Rosemarie Lühr, fan 1994 oant 2013 heechlearaar yn 'e yndogermanistyk yn Jena, hat har yn 'e bondel *Advances in Old Frisian Philology* (2007) al ris earder mei it Aldfrysk dwaande holden. Hjir is se ynventa-

risearjenderwize oer it middenfjild te set, te sizzen it stik yn in haadsin tusken persoansfoarm en de oare tiid-wurden as der wat oars as it ûnder-werp foaropset is. Prosoadyske prin-sipes blike wichtich foar de folch-oarder fan ‘e konstituïnten, benam-men yn ferbân mei de Wackernagel-posysje. Hja hat gjin scrambling fêst-stelle kind. Oan ‘e ein konkludearret se dat de eigenskippen fan it Ald-fryske middenfjild frijwat oerien-komme mei dy yn it Aldingelsk. Troch de kompakte útlis hâldt de lê-sberens fan dit artikel oars spitiger-nôch net oer.

(siebren dyk)

De Vrije Fries 101 (2021).

Dizze jefte fan *De Vrije Fries* be-fettet twa artikels dy’t fan belang bin-ne foar de frisistyk. Arjen Versloot hat it oer “De herbewoning van de Friese kwelders en terpnamen. Een onderzoek naar mogelijke verban-den” (pp. 86-93). Dy ferbannen bliu-we oars wol wat yn ‘e mooglikheden stykjen. It giet hjir om de plak-nammen dy’t de útgongen *-um*, *-ens* en *-werd* (of farianten) sjen litte. Versloot besiket oft er dy keppelje kin oan de bewenningsskiednis yn tiid of plak of beide. De útgongen komme lykwols yn alle fêstigings-perioaden wol foar, en binne ek net spesjaal bûn oan in beskate krite. Der binne ek gjin nammen by dy’t tebek gean soene op ‘e tiid fan foar it folke-ferfarren. Miskien in teloarstellende útkomst fan dit breed opsette ûnder-

syk, mar Versloot konkludearret dat in “0-resultaat” ek ynformaasje jout.

Al is dat lêste miskien ek wer net altyd wier. Under de breed formu-learre titel “*Taalknooppunt Halbert-sma (1789-1869)*”. Tusken njoggen-tjinde-iuwske ideeën oer Nederlânsk, Stedsk en Frysk en tusken de iuwen foar en nei him” (pp. 94-107) giet Reitze J. Jonkman yn it foarste plak yn ‘e oanfal op Alpita de Jong, dy’t neffens him útholden hat dat Stedsk en Biltsk dialekten fan it Frysk wêze soene. It is lykwols mar tige de fraach oft er de oanhelle passazje wol goed lêzen hat. It stik is fierders in ynfintarisasje fan ideeën oer de relaasje tusken it standert Neder-lânsk, it Hollânsk, Frysk-Nederlânske mingdialekten en it Frysk by Halbert-sma en in stikmannich tiidgenoaten en in rige ûndersikers nei har. Jonk-man leit der nochal de klam op dat Halbertsma dy talen seach as in kon-tinuüm, dus as “in oaniensletten, floeiend geheel fan taalkundige ien-heden”. Earlik sein wurdt út de oan-beane sitaten net dúdlik dat der wier floeiende oergongen tusken dy talen bestean soene. Dat Halbertsma se as nei besibbe seach, dat stiet lykwols wol bûten kiif.

(siebren dyk)

Jürg Fleischer & Sten Vikner, ‘Findes der OV-sprog som også tillader VO? Om og-infinitiver i Sydslesvig’, Ny forskning i grammatik 29 (2022), 28-49.

DOI 10.7146/nfg.vli29.132898

Yn Súd-sleeswyk, yn it noarden fan it Dútske lân Sleeswyk-Holstein, fynt men yn it Leechdútsk en yn 'e Heechdútske omgongstaal in EN + ynfinityfkonstruksje, in konstruksje dy't ek yn it Noardfrysk foarkomt. Ferlykje bygelyks yn 'e Heechdútske omgongstaal yn Súd-sleeswyk *Ist es nicht nett und sprechen deutsch?* (d.w.s. Is it net aardich en praat [prate] Dútsk?). Dy EN + ynfinityfkonstruksje liket foar in part op wat yn it Westerlauwerskfrysk as en + ymperatyfkonstruksje of as Imperativus Pro Infinitivo (IPI) bekend is, mar hy fiemet folle wider, sûnder mis ûnder ynfloed fan it Deensk (yn Súd-sleeswyk hat yn 'e twadde helte fan 'e 19de iuw in Deensk-Leechdútske taalwiksel syn beslach krige). Ferlykje Deensk *Er det ikke rart at snakke tysk?* ('Is it net aardich om Dútsk te praten'). Ferantwurdlik foar it trochinoarmjuksjen fan 'e autochtoane EN + ynfinityfkonstruksje en de Deenske ynfinityske *at*-sinnen soe de betizing tusken *at* 'te' en *og* 'en' west hawwe, dy't yn it Deensk yn dy krite beide as [ɔ] útsprutsen wurde.

Der wurdt yn 'e literatuer wolris úthoden of alteast suggerearre dat it Leechdútsk, de Heechdútske omgongstaal en it Noardfrysk yn 'e EN + ynfinityfkonstruksje de Deenske wurdfolchoarder mei it foarwerp nei it tiidwurd (VO) oernommen hawwe soene; sels hawwe se ornaris de folchoarder foarwerp-tiidwurd (OV). Fleischer & Vikner litte sjen dat dat mis is: Yn it Leechdútsk, Heechdútsk en Noardfrysk bestiet yn 'e EN + ynfinityfkonstruksje de normale OV-folchoarder fan dy talen en de ynfi-

nityf nei EN is yn dy konstruksje (oars as yn 'e Deenske *at*-sinnen) foaropset (lykas it finite tiidwurd yn haadsinnen). Ferlykje *Ist es nicht nett und können oft deutsch sprechen?* vs. *Er det ikke rart at ofte kunne snakke tysk?* Fleischer & Vikner folgje dêrmei de analyze fan 'e Noardfryske EN + ynfinityfkonstruksje yn Jarich Hoekstra, 'The AND + infinitive construction in the North Frisian-Low German-Danish language contact area', yn: Alexandra Lenz, Charlotte Gooskens & Siemon Reker (bes.), *Low Saxon Dialects across Borders - Niedersächsische Dialekte über Grenzen hinweg*. Steiner: Stuttgart (2009), 245–272. De EN + ynfinityfkonstruksje yn Súd-sleeswyk hat neffens dy analyze in hiel oare syntaktyske struktuer as de Deenske ynfinityvyske *at*-sinnen, ek al is er dêr histoarysk sûnder mis troch beynfloede.

(jarich hoekstra)

Christoph Winter, 'Frisian', *Oxford Research Encyclopedia of Linguistics* (2022).

<https://doi.org/10.1093/acrefore/9780199384655.013.938>

In oersjochartikel sa't der al safolle west hawwe. Dit is lykwols net ferskynd yn in bondel, mar op it ynternet, yn in tige brede taalkundige ensyklopedy. Boppedat hawwe it Easten it Noardfrysk ek net minder om-tinken krige as it Westerlauwerske Frysk. It oersjoch is opspjalt yn twa parten. Dat oer de histoaryske ûntjouw-ing hat paragrafen oer periodi-

searring, Aldfrysk, de trije tûken fan it Frysk en noch in handich oersjoch fan opfallende taalkundige ferskynsels. It part oer de “current status” behannelet de sosjale status fan ‘e taal yn ‘e trije gebieten. It stik, dat rynsk foarsjoen is fan literatuerferwizings, einiget mei in net al te folle fleur bringend kaartsje oer de behearsking fan it Noardfrysk.

(siebren dyk)

Provinsje Fryslân: Streektaalatlas 2022.

<https://friesland.databank.nl/Jive/Report?id=streektaalatlas2022>

De provinsje Fryslân hat in grutskalich ûndersyk holden nei de lytse dialekten yn ‘e provinsje; mar leafst 8172 lju ha meidien. De ferskillen yn ‘e útkomsten binne grut. It persintaazje sprekkers is aardich geunstich by de mingdialekten fan It Amelân, It Bildt en ek Starum. Fan de bot ôfwikende Fryske dialekten liket dat fan Hylpen ek noch ridlik sterk te stean. Dêrfoaroer moatte se har serieus soargen meitsje op Skiermûntseach en Skylge (de trije dialekten Westers, Meslânzers en Aasters binne yn dit rapport byinoar opteld). Mei it Feensters giet it net bêst, en eins ek net mei it Stellingwerfsk. De goede sifers fan aktuele sprekfeardigens blike ek aardich wjerspegele te wurden yn it tal lju dat it dialekt letter oanleard hat en yn ‘e mjitte dat dat oan in folgjende generaasje trochjûn wurdt.

Yn tsjinstelling ta it aktuele gebrûk skoare dy Fryske eilândialekten

krekt wol wer heech yn wurdearingssifers, byg. by fragen nei it belang fan ‘e streektaal, sichtberens yn ‘e iepenbiere romte, oft dy mear sprutsen wurde moat en oft dy op skoalle ek oan bod komme moat. Hjir skoare Hylpen en de populêre mingdialekten oars ek wer heech.

Yn taheakke 1 fan dit yn totaal 147 siden tellende rapport wurde de tabellen nochris wer ynsichtlik presintearre op kaartsjes fan Fryslân. Taheakke 2 befettet de resultaten fan elts dialekt apart. It is oars wat frjemd dat der nearne ferwiisd wurdt nei earder ferlykber ûndersyk yn de *Streektaalatlas 2014*. Dy liket op ‘e provinsjale webside ek net mear te finen te wêzen (al sweeft er noch wol oarsearne op it ynternet om).

(siebren dyk)

Nordfriesisches Jahrbuch 2023

It langste artikel yn dizze jepte fan it Nordfriesisches Jahrbuch giet oer “Das lyrische Werk von Namine Witt” (pp. 51-94), in bewurking fan ‘e Kieler bachelorskripsje fan Carolin Klöhn. Dy lyryk bestiet út in santich gedichten, meast gelegenheidswurk, skreaun yn it Fering. Klöhn analysearret it wurk op ynhâld, benammen op tema’s as taal, houlik, tradysjes, maatskiplike rollen en identiteit. It docht bliken dat de dichteresse frijwat konservative opfettings hie, wêrby’t se har ek sterk ôfsette tsjin ‘e kultuer fan ‘e stêd. Har wurk past yn ‘e Heimatliteratur, hoewol’t dy streaming meast op proaza tapast wurdt. Dat de dichteresse libbe hat fan 1843

oant 1930 moat men oars fan it ynternet helje. It artikel beheint him dus wol hiel sterk ta de ynhâldlike kant fan har wurk, de foarmkant fan ‘e gedichten wurdt ek net behannele.

Yn “Wieso, weshalb, warum? Friesisch in den Schulen Nordfrieslands im 21. Jahrhundert” (pp. 95-116) docht Lena Terhart ferslach fan in ûndersyk nei de fertuten fan it ûnderwiis yn it Noardfrysk. Dat gong fia fraachpetearen mei in lyts hûndert minsken. Omdat it dielnimmersbestân wat ûnlykwichtich wie, wurde gjin sifers jûn mar inkeld kwalitative útspraken, en dy binne miskien ek noch wol sa sprekend. Hoewol’t der op himsels in positive grûnhâlding is oer de taal en it behâld dêrfan, binne de lûden oer it ûnderwiis net al te posityf. Foarsafier’t dat troch de frijwillige basis al folge is, is der meast net folle fan hingjen bleaun, en dat is ek slim fersterke omdat de taal bûten de skoalle sa’n bytsje praktisearre wurdt. As dan ek de oanbefelling (p. 113) dien wurdt, “Priorität müsste daher sein, außerschulische mit der nordfriesischen Sprache verknüpfte Orte und Räume einzurichten, die Kinder und Jugendliche ansprechen, um darüber ein Interesse für die Sprache zu wecken”, dan liket dat ek wol hast út te draaien op it probleem fan de hin en it aai. Dat it oan ‘e oare kant ek oars kin, docht bliken oan ‘e petearen mei lju fan Föhr. Mar dêr is ek hiel bot ynset op it fuortset ûnderwiis, en dan begjinne se te fernimmen dat troch in folle gruttere taalbehearsking de taal ek “cool” wêze kin. Spitich is oars, dat de eilannen Sylt en Hilgelân yn it ûndersyk net mei-

nommen binne. Amrum wurdt yn it artikel net apart neamd.

Yn “Weser-Lotsenexamenbuch auf Helgoland / Weiser Examinier Buck ip dēt Helgolun” (pp. 117-135) docht Ritva Århammar tyngje fan ‘e fynst fan in soarte fan ynstruksjeboek foar it loadseksamen om de Wezer op te farren. Dat is skreaun yn it Hilgelânsk, ien fan ‘e seldsume gefallen dat it âldere Noardfrysk yn gebrûksteksten foarkaam. It hanskript is yn Hannover fûn. It artikel jout ek de tekst, mei in Heechdútske oersetting. De earste fragen en antwurden binne yn ‘e simmer fan 2021 noch troch Nils Århammar bewurke, oant er te siik waard en yn ‘e winter dêrnei ferstoar.

Dizze jefte befettet ek in “Erinnerung an Nils Århammar” fan Ulf Timmermann (pp. 7-18); it is grif it meast wiidweidige in memoriam dat oan him wijd is. Fierders skreau Alastair Walker noch in lang besprek fan ‘e resinte grammatika’s fan it Fering en Mooring (pp. 145-151).

(siebren dyk)

Oebele Vries, ‘[Levensbericht van] Bo Sjölin’. Yn: Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden 2021-2022. Leiden (2023), Maatschappij der Nederlandse Letterkunde, 222-226.

Oebele Vries jout hjir in yn memoriam fan Bo Sjölin (1931-2016), fan 1965 oant 1978 meiwurker oan it Frysk Ynstitút yn Grins en dêrnei oant syn pinsjoen yn 1997 heechlearaar yn Kiel. Yn dit noflik lêsbere

stik hat Vries in skerp each foar it fernijende yn Sjölin syn ûndersyk, mar hy mjit dy syn soms net sa soepele ferhâldings mei kollega's en syn hjir en dêr wat trochslaande provokative trekjes ek net.

(siebren dyk)

Anne Dykstra, 'Joost Halbertsma's 1872 Lexicon Frisicum and the relationship between men and women in nineteenth-century Friesland', *Folklore* 134:2 (2023), 190-203. <https://doi.org/10.1080/0015587X.2022.2115721>

Anne Dykstra besiket yn dit artikel in byld te krijen fan 'e man-frou-ferhâlding yn it njoggentjinde-iuwske Fryslân oan 'e hân fan Halbertsma syn *Lexicon Frisicum*. Hy moat oars fuortendaliks ynskewiele dat it perspektyf needsaaklikewize wat iensidich wêze moat: Halbertsma wie no ienris in man, lykas eins al syn fakgenoaten doedestiids ek. De data, foaral sprekurden, wurde opgarre út lemma's as *AEFT*, *FAEM*, *bargeslachtje*, *broek* en *BOASKJE*, mar it is Dykstra slagge en fyn ek yn folle neutraler yngongen, dêrûnder sels it beskaat lidwurd, de nedige ynformaasje. It byld dat nei foaren komt is dat fan in maatskippij dêr't de man it foar it sizzen hie. Mar dêr wie Fryslân yn dy tiid ek wer net unyk yn, sa't Dykstra ek sjen lit.

(siebren dyk)

Rolf H. Bremmer Jr, "In an Over-furious Mood": *Emotion in Medieval Frisian Law and Life*. Yn: Erin

Sebo, Matthew Firth & Daniel Anlezar (útjs.), *Emotional Alterity in the Medieval North Sea World*. *Palgrave Studies in the History of Emotions*. London (2023), Palgrave Macmillan, 95-124.

doi.org/10.1007/978-3-031-33965-3_5

"Poerlilk", sa sawat soe men de haadtitel fan dit artikel fan Rolf Bremmer koartwei werjaan kinne. It giet om in bydrage oan in bondel dy't wijd is oan uteringen fan emoasje, yn it bysûnder 'perplexing emotional reactions', yn it midsiuwske Noardseegebiet. Yn dizze publikaasje giet de skriuwer it wurd fjild 'emoasje' yn de Aldfryske rjochtsteksten nei, dêr't er him by beheint ta de basisemoasjes blidens, drôvens, eangst en lilken. Fan elk fan dy fjouwer wurdt it yn de Aldfryske rjochtsboarnen oerlevere fokabulêr ynvintarisearre, wêrnei't in tal sprekken foarbylden folget. Fan bysûnder belang is it besprek fan it begryp *nare* yn de kollokaasje *nare* ('neare') *nacht*. Yn dizze publikaasje lit Bremmer op 'en nij sjen dat er wend is om him goed te oriïntearjen yn de ynternasjonale wittenskiplike literatuer.

As út dit artikel ien ding dúdlik wurdt, dan is it wol dat ek rjochtsteksten, alteast de Aldfryske, gâns ferwizingen nei de fjouwer basisemoasjes befetsje kinne. Wol moat sein wurde dat fan blidens eins allinnich mar sprake is yn de Mag-nuskerren en dat is, sa't Bremmer sels al oanjout, gjin echte rjochtstekst. Fierders falt noch op dat der mar ien foarbyld út de Snitser Reces-

boeken oanhelle wurdt (it giet dan om likens), mar dat smyt wol ien fan de moaiste ferhalen op.

(oebele vries)

Rolf H. Bremmer Jr, 'An itchy problem: the etymology and meaning of Old Frisian skūr <schuur>'. Yn: Mirjam Marti Heinzle & Kuzius Thöny (útjs.), *Swe gameliþ ist. Studien zur vergleichenden germanischen Sprachwissenschaft. Festschrift für Ludwig Rübekeil zum 65. Geburtstag. Heidelberg (2023), Universitätsverlag Winter*, 63-69.

Rolf Bremmer smyt him yn dizze feestbondelbydrage op etymology en betsjutting fan *schuur*, in wurd dat mar ien kear yn it Aldfryske korpus foarkomt, en wol yn Kodeks Roorda. It wurdt dêr yn it rjochtsboek *Jurisprudentia Frisica* neamd as net in reden om in houlik te ûntbinen. Bremmer hâldt út dat efter de stavering <schuur> earder de útspraak *skūr* stykje moat. En dat wurd ferbynt er mei it Nederlânske *schurft*, in bytsje yn 'e fuotleasten fan in suggestje fan De Haan Hettema. Dy siet yn alle gefal op in better spoar as wurdboekskriuwers yn 'e Dútske tradysje. Bremmer moat oars tajaan dat Van Helten ek alris de betsjutting 'scabies' jûn hat. Lykwols achtet er dy krekt even te beheind: it begryp sil yn 'e midsiuwen sa breed opfette west ha dat bygelyks lepra der ek ûnder fallen wêze sil.

(siebren dyk)

Jarich Hoekstra, 'From naming verb to copula: the case of Wangerooze

Frisian heit', *Journal of Germanic Linguistics* 35.2 (2023), 97-147.

doi: 10.1017/S1470542722000113

Yn it no útstoarne dialekt fan it Eastfryske waadeilân Wangerooze koe yn 'e njoggentjinde iuw it tiidwurd *heit* 'hjitte' ek tsjinst dwaan as keppeltiidwurd. In foarbyld is *dait hat good reev* 'dat is goed reau'. De measte foarbylden binne fan dit idintifikasjonele type, en Jarich Hoekstra lit yn dit artikel sjen dat it him ek noch wol wat fierder wreide hat. Dêrmei fer-toande *heit* him dus yn funksjes dy't it keppeltiidwurd *wízze* 'wêze' fan-âlds besette. Dat tiidwurd bleau oars likegoed bestean. Yn saneamde predikasjonele sinnen sloech it sels foar master op: *yu is eerst kaperool* 'hja is earst korporaal'. Boppedat is it opfallend dat inkeld de treddepersoansfoarm iental *hat* 'hjit' de oergong makke hat.

Hoekstra besiket ferklearrings te jaan, überhaupt foar dizze grammatikalisearring fan it tiidwurd *heit*, mar ek foar de foarkar foar it idintifikasjonele type en foar de fierdere beheinings. Dêrby wurde gâns semantyske, mar ek syntaktyske argumenten yn stelling brocht, hjir en dêr taljochte mei foarbyldsinnen út it Westerlauwerske Frysk. Hoekstra komt der úteinliks op út dat de foarm *hat* him ûntjûn hat ta in suppletive fariant fan it tiidwurd 'wêze' dy't streekrjocht yn 'e kompleminteardersposysje yn-sertearre wurdt. Hy wiist der oanfoljend op dat suppleesje navenant in soad foarkomt yn 'e Eastfryske dialekten.

(siebren dyk)

Sune Gregersen, 'Komplementsætninger med V2-ledstilling i wanger-oogefrisisk', Ny forskning i grammatik 30 (2023), 40-56.

It wenstige plak fan it bûgde tiidwurd yn komplemintsinnen mei 'dat' is yn 'e Germaanske talen oan 'e ein fan of efterlik yn 'e sin, mar yn 'e measte fan dy talen binne ek komplemintsinnen mooglik mei it bûgde tiidwurd op it twadde plak (lykas yn haadsinnen). Sa fynt men yn it Westerlauwersk Frysk njonken it wenstige *hy sei dat er my sjoen hie* ek *hy sei dat hy hie my sjoen*. Sune Gregersen ûndersiket dy fariaasje yn it útstoarne Eastfryske dialekt fan it Waadeilân Wangereach – hy is yn Kiel teset oer in grammatika fan dat dialekt – en ferliket de situaasje yn it Wangereagerisk mei dy yn it Westerlauwersk Frysk en de Skandinaafske talen. Hy stelt fêst dat dat-sinnen mei it bûgde tiidwurd op it twadde plak benammen foarkomme nei predikaten dy't in utering útdrukke (hiel faak nei *quidder* 'sizze'); se binne yn 'e oerlevere Wangereager teksten nei sokke predikaten sels yn 'e mearderheid. Foar in ferklearring fan 'e ferdieling fan 'e 'V2' en 'V-lêst' folget er in útstel yn Hansen en Heltofts *Grammatik over det Danske Sprog* (2011): Wylst it bûgde tiidwurd yn dat-sinnen

altiten oan 'e ein stean kin, kin it inkeld op it twadde plak stean at de dat-sin 'konstatyf potinsjaal' hat, d.w.s. as in konstatearring opfette wurde kin.

(jarich hoekstra)

frisistyk.frl

Op 6 oktober 2023 waard yn in feestlike gearsit yn it Ljouwerter Neushoorn de webside frisistyk.frl lansearre. Dat barde mei taspraken fan Marc van Oostendorp en Anne Merkuur. De lêste fungearret as haadredakteur; Van Oostendorp is skepper en skriuwer fan 'e memme-webside neerlandistiek.nl, dêr't de Fryske leat oan 'e stamme ek ûnderdak krijt. De Fryske side kin selsstannich oanroppen wurde, mar minsken dy't in besite bringe oan 'e Nederlânske side krije it Fryske nijs der automatysk by. Meiinoar in moaie kâns ta better kontakt tusken frisisten ûnderinoar, mar ek om de Fryske aktiviteiten yn folle breder rûnten bekend te meitsjen. De ynhâld jout gâns ferskaat, fan hast folwoeksen artikels oant koarte besprekken fan nijsgjirrige wurden, lyts nijs en oankundigingen.

(siebren dyk)